

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/101/2024/3242/AK

Katowice, 15 marca 2024 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r., Poz. 775 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z 31.01.2024r. spółki MGR Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przy ul. Józefowskiej 46/4 reprezentowanej przez pełnomocnika – adwokata P. Tomasza Kowolika (Duraj Reck i Partnerzy Kancelaria Adwokacka, 40-079 Katowice, ul. Gliwicka 5), od decyzji działającego z upoważnienia Wójta Gminy Świerklaniec Zastępcy Wójta Gminy Świerklaniec, z 15.01.2024r. zn. spr. GK.6220.1.2023 którą orzeczono w następujący sposób:

„orzekam

odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: MGR RECYKLING ZAKŁAD PRZETWARZANIA I ZBIERANIA ODPADÓW.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Kamila Koziara

Członek składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 marca 2024 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie wniosła spółka MGR Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przy ul. Józefowskiej 46/4 reprezentowana przez pełnomocnika, w którym wydanej decyzji zarzucono naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 80 kpa w zw. z art. 7 kpa i w zw. z art. 77 § 1 kpa, art. 7a § 1 kpa, art. 107 § 3 kpa w zw. z art. 11 kpa oraz w związku z art. 77 § 1 kpa, naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 80 ust. 2 ustawy – oos. W obszernym uzasadnieniu strona umotywowała podniesione zarzuty i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie wniosku spółki w całości.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po wpłynięciu odwołania Kolegium stwierdziło, że jest ono dopuszczalne oraz zostało złożone w ustawowym terminie. Wobec tego przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Podstawą materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) – dalej także jako: „ustawa”. W myśl zatem art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., Poz.1839). Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 tego rozporządzenia planowane przedsięwzięcie zaliczono do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, tj. do instalacji do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 83 do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, tj. punkt do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 1);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6).

W myśl ust. 1a ww. artykułu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Stosownie do ust. 2 ww. artykułu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Stosownie do art. 59a ust. 1 ustawy, przystąpienie do:

- 1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1,
- 2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2,
- 3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1

- organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

W przypadku:

- 1) stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,
 - 2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2
- organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. (ust. 3)

Ustęp 4 tego artykułu w punktach 1-23 określa inwestycje strategiczne, do których przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 przy wydawaniu decyzji środowiskowej dla tych inwestycji, nie stosuje się.

Stosownie do art. 61 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
 - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
 - e) dostępność do złóż kopaliny;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu. (art. 62 ust. 1 ustawy – ooś).

Zgodnie z treścią art. 77 ust. 1 ustawy - ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego (pkt 1) oraz zasięga opinii organu, o których mowa w art. 78 ustawy (to jest właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3a, 10 – 19 i 21 – 29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydał opinii, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2. (pkt 2), zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy (pkt 3), uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 4).

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 tego artykułu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych. (ust. 2a).

W myśl art. 81 ust. 1 ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. W świetle ust. 2 ww. artykułu, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Z kolei w świetle ust. 3 ww. artykułu jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Przepis art. 82 ust. 1 ustawy określa co zawiera decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
 - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
 - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
 - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
- 2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 tego przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86a ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 86c tej ustawy wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Z kolei podstawę formalnoprawną rozstrzygnięcia organu odwoławczego stanowią normy zawarte w art. 138 kpa. Przepis ten w § 1 stanowi, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także

wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Po analizie zatem stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami kpa, wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia, uwzględnił przy tym również uwagi Kolegium zawarte w decyzji z 19.07.2023r. nr SKO.OS/41.9/663/2023/13890/AK. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w tym nie dopatrzyło się naruszeń wskazanych przez odwołującą się stronę. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzje organu I instancji.

Wobec powyższego wskazać przyjdzie, iż decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
 - wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć bowiem należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;
- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57,

art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Jak wynika z akt sprawy zaskarżoną decyzją organ I instancji odmówił określenia środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „MGR RECYKLING ZAKŁAD PRZETWARZANIA I ZBIERANIA ODPADÓW”. Uzasadniając wydane rozstrzygnięcie, po zacytowaniu przepisów, opisie czynności postępowania oraz przedstawieniu charakterystyki przedsięwzięcia, stwierdził niezgodność planowanego do realizacji przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. z Uchwałą Nr XXX/312/2021 Rady Miasta Radzionków z dnia 24.06.2021r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha (Dz. U. Woj. Śl. z 2021, Poz. 4710) (w skrócie: „mpzp”), analizując jej § 33, § 7 ust. 2 pkt 1 lit. b; § 7 ust. 2 pkt 1 lit. f; § 7 ust. 2 pkt 3 lit. r oraz § 7 ust. 2 pkt 4 mpzp.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że z podjętym przez organ I instancji rozstrzygnięciem należy się zgodzić, jednakże wywód przedstawiony w uzasadnieniu wymaga uzupełnienia, o czym poniżej.

Jak wynika z akt sprawy, w tym z raportu oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i jego uzupełnień, na terenie nieruchomości o nr. geodez. dz. 1910/53 w Radzionkowie, spółka MGR Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przy ul. Józefowskiej 46/4 ma zamiar prowadzić zakład, którego główną działalnością będzie produkcja z odpadów paliwa alternatywnego RDF. Na ww. działce ww. spółka ma zamiar prowadzić także zbieranie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. Spółka posiada obecnie zezwolenie na zbieranie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, tj. decyzję nr 3465/OS/2021 z 6.10.2021r. wydaną przez Marszałka Województwa Śląskiego, a także decyzję nr 2005/20 Starosty Tarnogórskiego z 9.10.2020r.(nr. spr. BA.6740.9.6.2020) zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwoleń na budowę sortowni odpadów stałych wraz z zagospodarowaniem terenu oraz infrastrukturą towarzyszącą – etap I w Radzionkowie przy ul. Wawelskiej, na działkach o numerach ewidencyjnych 1910/53, 1911/53, 1154/53. Planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie polegało na 1/. kontynuowaniu użytkowania istniejących boksów magazynowych, kontenerów magazynowych i budynków socjalno-administracyjnych, 2/. zabudowaniu warstwy szczelnej, betonowej części zakładu, 3/. budowie hali produkcyjno-magazynowej na potrzeby przetwarzania odpadów, 4/. zagospodarowaniu terenów zielonych, 5/. oznakowaniu tras transportu odpadów oraz stref rozładunkowych, 5/. zabudowie infrastruktury towarzyszącej (m.in. kanalizacji wewnątrzzakładowej); 6/. zainstalowaniu paneli fotowoltaicznych na dachu boksów magazynowych oraz na dachu hali magazynowo-produkcyjnej. Funkcjonowanie zakładu spółki będzie opierało się na funkcjonowaniu dwóch wydziałów: Wydziału M – wydział magazynowania odpadów – obiekt istniejący oraz Wydziału GR – wydział gromadzenia i przetwarzania odpadów – obiekt planowany. Wydział magazynowania odpadów (M) stanowią boksy magazynowe oraz kontenery przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych. Wydział znajduje się w zachodniej części zakładu i stanowi już istniejącą jego część. W ramach tego wydziału planowana jest lokalizacja instalacji do recyklingu pojemników i opakowań stanowiących odpady, w tym zanieczyszczonych substancjami niebezpiecznymi. Z kolei Wydział gromadzenia i przetwarzania odpadów (GR) ma zostać zlokalizowany we wschodniej części zakładu i stanowić halę magazynowo-produkcyjną. Na terenie hali magazynowo-produkcyjnej prowadzone będą następujące procesy: a) magazynowania odpadów przed procesem przetwarzania, b) rozbiórki i segregacji odpadów złożonych – rozbiórka i wstępna segregacja będzie prowadzona poza halą w boksie wstępnej segregacji przylegającym do ściany hali magazynowo-produkcyjnej, c) linia do mechanicznego przetwarzania odpadów. Projektowana instalacja objęta wnioskiem służyć ma do przetwarzania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne w procesach: - odzysku metodą R12 wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 w przypadku wytwarzania paliwa o kodzie 19 12 10, - unieszkodliwiania D13 sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1-D12 w

przypadku wytwarzania paliwa o kodzie 19 12 11*. Produkt końcowy procesu, stanowiący paliwo alternatywne RDF (Refuse Derived Fuel) nadal będzie odpadem oznaczonym kodem 19 12 10 i 19 12 11*, charakteryzującym się wysokim stopniem kaloryczności i znajdującym zastosowanie jako paliwo zastępcze w energetyce, ciepłownictwie, przemyśle cementowym i innych branżach, również w technologiach termicznego przekształcania odpadów (spalarnie i współspalarnie odpadów). Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz doprecyzowane w wyjaśnieniach składanych na piśmie przez wnioskodawcę, stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym w zakresie badania zgodności tego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie bowiem z art. 80 ust. 2 ustawy – o oś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego należy do źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art 87 ust. 2 Konstytucji RP). Jest to akt normatywny, który jest skierowany do nieokreślonej liczby adresatów i reguluje powtarzalne wzorce zachowań, jednakże jego zakres obowiązywania ogranicza się do obszaru działania organu władzy publicznej, który ustanowił ten akt. Kolegium podkreśla, że w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jako powszechnego źródła prawa, odbywa się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011 roku, sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016 roku, sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010 roku, sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011 roku, sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Dla wzmocnienia tego wywodu podkreślić należy, że przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013 roku, sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011, sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006 roku, w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05 [cyt.:] „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela,

ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności".

Badając przedmiotową sprawę Kolegium doszło do przekonania, że w sprawie tej konieczne było prawidłowe i wyczerpujące zbadanie i wykazanie w uzasadnieniu decyzji, czy planowane przedsięwzięcie, przy szczegółowo wskazanych zasadach jego realizacji i funkcjonowania będzie pozostawało w zgodzie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wskazać przyjdzie, że zgodnie z zapisami „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha”, przyjętego uchwałą Rady Miasta Radzionków nr XXX/312/2021 z dnia 24.06.2021r. (w skrócie: „mpzp”) teren, na którym planowane jest do realizacji przedsięwzięcie, oznaczono symbolem **9PU**. Zgodnie z § 33 ust. 1 mpzp zamieszczonego w Rozdziale 3 mpzp pt. „**Ustalenia szczegółowe dla terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania**”, dla terenów zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz zabudowy usługowej oznaczonych na rysunku planu symbolami od 1PU do 16 PU ustala się:

1) przeznaczenie podstawowe:

- a) **zabudowa produkcyjna,**
- b) **bazy, składy i magazyny,**
- c) zabudowa usługowa obejmująca usługi:
 - usługi administracyjno-biurowe,
 - usługi konsumpcyjne,
 - usługi handlu detalicznego,
 - usługi turystyczne,
- d) zabudowa usługowa handlu hurtowego;

2) przeznaczenie dopuszczalne:

- a) stacje paliw,
- b) salony sprzedaży pojazdów wraz z zapleczem serwisowym.

2. Dla terenów wymienionych w ust. 1 ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenów:

- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy: 70%;
- 3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej: 10% terenu działki budowlanej;
- 4) wskaźnik intensywności zabudowy:
 - a) minimalny: 0,01,
 - b) maksymalny: 2,0;
- 5) wysokość zabudowy:
 - a) wysokość budynków: nie więcej niż 15 m,
 - b) wysokość pozostałych obiektów budowlanych: nie więcej niż 25 m, z zastrzeżeniem lit. c,
 - c) wysokość obiektów budowlanych infrastruktury technicznej na terenie 8PU i 10PU: nie więcej niż 25 m;
- 6) kształt dachu: dachy płaskie, dachy dwu lub wielospadowe, o jednakowym kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 25° do 45°.

W Rozdziale 2 mpzp pt. „**Ustalenia obowiązujące dla całego obszaru objętego planem**” zamieszczony został § 7 pt. „**Zasady ochrony środowiska i krajobrazu kulturowego**” w brzmieniu:

1. W zakresie ochrony przed hałasem uwzględnia się maksymalny – dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, zgodny z przepisami rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach:

- 1) MW – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 2) MN, MNU – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 3) MU, MWU – jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych;
- 4) UO – jak dla terenów zabudowy związanej z stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- 5) US, ZUS, ZD, ZP – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

2. W zakresie ochrony środowiska ustala się:

1) zakaz:

a) lokalizowania nowych zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,

b) lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem pkt 3,

c) zagospodarowania i użytkowania terenów na cele związane z gospodarowaniem odpadami, z wyjątkiem:

- wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę,
- magazynowania odpadów niepowodujących uciążliwości zapachowych przez prowadzącego ich przetwarzanie w sytuacji, gdy przetwarzanie odpadów związane z wytwarzaniem wyrobów z wykorzystaniem materiałów odzyskiwanych z odpadów i odbywa się na nieruchomości, na której następuje ich wytwarzanie,

- magazynowania odpadów obojętnych, nie stwarzających ponadnormatywnych uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości sąsiednich w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza, wytwarzania hałasu i wibracji, emisji pola elektromagnetycznego oraz uciążliwości zapachowych,

d) zagospodarowania i użytkowania terenów w sposób stwarzający ponadnormatywne uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości, w szczególności w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza, wytwarzania hałasu i wibracji, emisji pola elektromagnetycznego, w tym lokalizacji i eksploatacji instalacji i urządzeń powodujących ponadnormatywną emisję,

e) stosowania komunalnych osadów ściekowych,

f) lokalizacji:

- składowisk odpadów,

- spalarni odpadów,

- sortowni odpadów

- przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w tym odpadów komunalnych, bioodpadów oraz odpadów powodujących uciążliwości zapachowe, z zastrzeżeniem pkt 3 lit. c, lit. r), lit. s) oraz pkt 4,

g) składowania na otwartej przestrzeni surowców i materiałów pyłących bez zabezpieczenia ich przed pyleniem;

2) nakaz:

a) wprowadzenia zieleni izolacyjnej na terenach oznaczonych symbolami 1PU, 3PU, 7PU, 8PU, 9PU, 15PU, 16PU, w pasie o szerokości 3 m od strony, z zastrzeżeniem pkt 5):

- terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonych symbolami 21MN, 44MN i 45MN,

- terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej oznaczonego symbolem 49MNU,

- terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej oznaczonego symbolem 31MU i 34MU,

- terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczonego symbolem 4MW;

b) zadaszenia miejsc magazynowania i przeładunku surowców, materiałów i odpadów pyłących celem uniemożliwienia pylenia na terenach oznaczonych symbolem PU i P;

3) dopuszcza się:

a) inwestycje celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej, drogowej i kolejowej oraz łączności publicznej,

b) elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, na terenie oznaczonym symbolem 1C,

c) zbieranie odpadów jako gminny punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, na terenie oznaczonym symbolem 12PU,

d) instalacje do naziemnego magazynowania, przeładowywania i dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, biokomponentów oraz substancji lub mieszanin niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych i innych kopalnych surowców energetycznych, na terenie oznaczonym symbolem 2P,

e) poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie złóż kopalin, z zastrzeżeniem § 12 ust. 3,

f) zabudowa przemysłowa lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, na terenach oznaczonych symbolami 1P - 3P, 1PU - 16PU, 2UC,

g) zabudowę mieszkaniową wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą,

h) ośrodki wypoczynkowe lub hotele, centra handlowe oraz zabudowę usługową, w tym szpitale, placówki edukacyjne, kina teatry, stadiony i inne obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą,

i) linie kolejowe, urządzenia do przeladunku, mosty, wiadukty i tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych oraz bocznice, na terenach oznaczonych symbolami 1KK – 8KK oraz 2P i 3P,

j) drogi, w tym drogi ekspresowe, o nawierzchni twardej i obiekty mostowe w ciągu dróg o nawierzchni twardej,

k) rurociągi wodociągowe magistralne,

l) urządzenia umożliwiające pobór wód podziemnych,

m) instalacje do oczyszczania ścieków, w tym ścieków przemysłowych oraz sieci kanalizacyjne,

n) instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody,

o) garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą,

p) zamianę lasu, innego gruntu pokrytego roślinnością leśną lub nieużytku na użytek rolny lub wyłesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu,

q) gospodarowanie wodą polegające na melioracjach oraz realizacji zbiorników wodnych lub stawów, z zastrzeżeniem § 12 ust. 3,

r) rozbudowę przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności, jeżeli zamierzona rozbudowa ma na celu usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego i nie zwiększy jego negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach,

s) zmianę zrealizowanych przedsięwzięć ze względu na konieczność dostosowania się do wymagań wynikających z przepisów prawa, analiz poralizacyjnych, przeglądów ekologicznych lub podsumowań wyników monitoringu oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia zrealizowanego, z zastrzeżeniem, że zmiana ta nastąpi w obrębie tego samego zakładu lub obiektu, a po jej wprowadzeniu rodzaj przedsięwzięcia pozostanie tożsamy z dotychczasowym,

t) stacje paliw na terenie 1UC i 2UC;

4) dla realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności lub wymagają uzyskania nowych decyzji zezwalających na dalsze prowadzenie danej działalności, dopuszcza się ich dalsze funkcjonowanie z zastrzeżeniem, że dalsze funkcjonowanie przedsięwzięć nie zwiększy ich negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach;

5) dopuszcza się lokalizowanie ekranów akustycznych i innych budowli służących ograniczaniu uciążliwości hałasowych na terenach oznaczonych symbolem PU.

3. W zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu ustala się nakaz:

1) ochrony terenów zieleni nieurządzonej oznaczonych symbolami od 1Zn do 10Zn, a także terenów zieleni urządzonej oznaczonych symbolami od 1ZP do 12ZP przed zainwestowaniem, z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów;

2) zachowania zieleni w dolinie Szarlejki oznaczonej na rysunku planu symbolami od 1ZWS do 5ZWS z dopuszczeniem zagospodarowania określonego w ustaleniach szczegółowych dla terenów.

Jak wskazano miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a zatem podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Przy dokonywaniu interpretacji jego zapisów nie można postępować wybiórczo i część zapisów pominąć jako nieistotnych lub nie dostrzegać ich powiązania z innymi przepisami planu. Zapisy planu miejscowego należy zatem odczytywać w kontekście jego całościowej analizy, a nie tylko wybranych fragmentów planu. Nie jest zatem dopuszczalna wykładnia zapisów planu w oderwaniu od całokształtu regulacji prawnej tego aktu, którego dany zapis jest elementem. Nie jest zatem dopuszczalna wykładnia przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego bez uwzględnienia innych przepisów tego planu odnoszących się do badanego zagadnienia ładu przestrzennego. Przyjęcie interpretacji pojedynczego zapisu,

oderwanej od całokształtu regulacji wyznaczającej reguły ładu przestrzennego stanowi naruszenie prawa.

Jak wyżej wskazano działka nr 1910/53, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia położona jest na terenie oznaczonym w mpzp symbolem 9PU - tereny zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz zabudowy usługowej. Analizując systemowo cytowane powyżej przepisy mpzp, na ww. terenie zgodnie z § 7 pkt 2 ppk. 1 lit. c) mpzp, obowiązuje generalny zakaz zagospodarowywania i użytkowania terenów na cele związane z gospodarowaniem odpadami, z wyjątkami wskazanymi w tym przepisie, do których planowane przedsięwzięcie się nie zalicza. Wyjątkami tymi bowiem są: ●wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę; ●magazynowanie odpadów niepowodujących uciążliwości zapachowych przez prowadzącego ich przetwarzanie w sytuacji, gdy przetwarzanie odpadów związane z wytwarzaniem wyrobów z wykorzystaniem materiałów odzyskiwanych z odpadów i odbywa się na nieruchomości, na której następuje ich wytwarzanie; ●magazynowanie odpadów obojętnych, nie stwarzających ponadnormatywnych uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości sąsiednich w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza, wytwarzania hałasu i wibracji, emisji pola elektromagnetycznego oraz uciążliwości zapachowych.

Z kolei definicja gospodarowania odpadami została zawarta w § 5 pkt. 29 mpzp i stanowi, że ilekroć w dalszych ustaleniach niniejszej uchwały jest mowa o gospodarowaniu odpadami – należy przez to rozumieć gospodarowanie odpadami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, z późn. zm). Zapisy planu zawierają zatem odesłanie do ustawy o odpadach. Zgodnie zatem z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023r., Poz. 1587, z późn. zm), ilekroć w ustawie jest mowa o gospodarowaniu odpadami - rozumie się przez to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.

Wskazany powyżej zakaz z § 7 pkt 2 ppk. 1 lit. c) mpzp jest łagodzony zapisem zawartym w § 7 pkt. 2 ppkt. 1 lit f) mpzp *in fine*, który stanowi, że w zakresie ochrony środowiska ustala się zakaz lokalizacji: ●składowisk odpadów; ●spalarni odpadów; ●sortowni odpadów; ●**przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne**, w tym odpadów komunalnych, bioodpadów oraz odpadów powodujących uciążliwości zapachowe, **z zastrzeżeniem pkt 3 lit. c, lit. r), lit. s) oraz pkt 4.** Zgodnie z § 7 pkt. 2 ppkt. 3 lit. r) mpzp w zakresie ochrony środowiska dopuszcza się rozbudowę przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności, jeżeli zamierzona rozbudowa ma na celu usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego i nie zwiększy jego negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach. Natomiast stosownie do § 7 pkt. 2 ppkt. 4 mpzp w zakresie ochrony środowiska dla realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które uzyskały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności lub wymagają uzyskania nowych decyzji zezwalających na dalsze prowadzenie danej działalności, dopuszcza się ich dalsze funkcjonowanie z zastrzeżeniem, że dalsze funkcjonowanie przedsięwzięć nie zwiększy ich negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach.

Z cytowanych przepisów mpzp wynika, że na terenie oznaczonym symbolem 9PU, na którym znajduje się działka, na której zaprojektowano lokalizacje przedsięwzięcia, uchwalodawca generalnie zakazał zagospodarowywania i użytkowania terenów na cele związane z gospodarowaniem odpadami, przy tym zakazał on lokalizacji przedsięwzięć związanych ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, co jednak nie dotyczy:

- rozbudowy przedsięwzięć, o których mowa w § 7 pkt. 2 ppkt. 3 lit. r) mpzp, jeżeli uzyskały decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności i zamierzona rozbudowa ma na celu usprawnienie procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego i nie zwiększy jego negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach;

- dalszego funkcjonowania przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych, o których mowa w § 7 pkt. 2 ppkt. 4 mpzp, jeżeli uzyskały decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, inne decyzje zezwalające na prowadzenie danej działalności lub wymagają uzyskania nowych decyzji zezwalających

na dalsze prowadzenie danej działalności i dalsze funkcjonowanie przedsięwzięć nie zwiększy ich negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach.

Zgodzić się należy z organem I instancji, że planowane do realizacji przedsięwzięcie nie spełnia przesłanek z cyt. powyżej przepisów § 7 pkt. 2 ppkt. 3 lit. r) mpzp ani § 7 pkt. 2 ppkt. 4 mpzp. Cytowane przepisy mają bowiem swego rodzaju charakter dostosowujący i dotyczą instalacji istniejących lub których realizację już rozpoczęto (§ 7 pkt. 2 ppkt. 4 mpzp). Warunkiem ich stosowania jest tożsamość prowadzonej dotychczas gospodarki odpadami. Wskazane przepisy należy odczytywać z uwzględnieniem stanu istniejącego, wskazane bowiem odstępstwa nie odnoszą się do nowych inwestycji, lecz umożliwiają dalsze funkcjonowanie działalności, która jest już prowadzona, w tym tych które mogłyby mieć problem z kontynuacją w przypadku, gdyby doszło do wygaśnięcia zezwoleń czy innych decyzji zezwalające na prowadzenie danej działalności. W § 7 pkt. 2 ppkt. 3 lit. r) mpzp zdaniem Kolegium jest mowa o rozbudowie istniejącego przedsięwzięcia jedynie w celu usprawnienia procesu technologicznego przedsięwzięcia pierwotnego, przy czym rozbudowa przedsięwzięcia nie może zwiększyć negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach. Natomiast § 7 pkt. 2 ppkt. 4 mpzp jest mowa o kontynuacji dotychczasowej działalności pod warunkiem, że dalsze funkcjonowanie przedsięwzięć nie zwiększy ich negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach

W przedmiotowej sprawie dotychczasowa działalność spółki prowadzona na działce nr 1910/53 polega na zbieraniu odpadów i ich sortowaniu, i w świetle powyższych zapisów mpzp tylko taka działalność może być rozbudowywana i kontynuowana, jednakże tylko w celu usprawnienia procesu technologicznego i pod warunkiem, że rozbudowa bądź dalsza kontynuacja działalności nie zwiększy negatywnego oddziaływania na środowisko ponad wskazane w udzielonej decyzji środowiskowej lub innych wydanych decyzjach zezwalających na dalsze prowadzenie danej działalności.

Strona w odwołaniu oraz w licznych wyjaśnieniach składanych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym podnosi, że planowane do realizacji przedsięwzięcie miało być realizowane w dwóch etapach co ma odzwierciedlenie w uzyskanym pozwoleniu budowlanym, gdzie wyraźnie jest mowa o etapie I, oraz mówi o planach pozyskania drugiego pozwolenia dla etapu II przedsięwzięcia, co zdaniem spółki świadczy o kontynuacji rozpoczętej działalności. Kolegium ze stanowiskiem o kontynuacji działalności się nie zgadza, bowiem przetwarzanie odpadów nie jest kontynuacją dotychczasowej działalności. Jest to rodzajowo całkowite odmienne od prowadzonej już przez spółkę działalności w zakresie gospodarowania odpadami na działce nr 1910/53. Przepisy mpzp zawierają definicję zbierania odpadów zawartą w § 5 pkt. 30 oraz definicję przetwarzania odpadów w § 5 pkt 31 i w tym zakresie również odsyłają do przepisów ustawy o odpadach. Wobec tego zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 34 ustawy o odpadach, ilekroć w ustawie jest mowa o zbieraniu odpadów rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b. Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu odpadów rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie. Już z samych definicji wynika, że są to odmienne rodzaje gospodarowania odpadami. Planowana działalność w zakresie gospodarowania odpadami nie może zostać uznana za tożsamą z działalnością dotychczas prowadzoną, przeciwna interpretacja stanowiłaby obejście cyt. przepisów mpzp prowadzące do rozszerzenia dotychczas prowadzonej działalności w istocie o nowy rodzaj, który w ustaleniach mpzp jest zakazany. W tym kontekście, w odniesieniu do zarzutu odwołania, definiowanie pojęć „pierwotny” czy „kontynuować” w oparciu o definicje słownikowe staje się zbędne. Ich znaczenie wynika bowiem logicznie z przedstawionego powyżej wyводу.

Wobec powyższego na podstawie akt sprawy Kolegium ustaliło, że planowane do realizacji przedsięwzięcie położone jest na terenie oznaczonym symbolem 9PU zgodnie z zapisami Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tj. z Uchwałą Nr XXX/312/2021 Rady Miasta Radzionków z dnia 24.06.2021r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha (Dz. U. Woj. Śl. z 2021, Poz. 4710) Na powyższych zaś terenach, zgodnie z przedstawionym wywodem, niedopuszczalna jest realizacja

planowanego przedsięwzięcia. Strona dokonała nieprawidłowej interpretacji zapisów planu, co doprowadziło ją do błędnych wniosków i przeświadczenia o zgodności planowanego przedsięwzięcia z przepisami mpzp.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 138 § 1 pkt 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Ponadto należy zauważyć, że - jak stwierdza np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 grudnia 2015r., sygn. akt II SA/Rz 1074/15, LEX nr 1949073 [cyt.:] „W orzecznictwie, zachowującym aktualność także po nowelizacji art. 138 § 2 k.p.a. (dokonanej ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 z późn. zm.), podkreśla się, że decyzja kasacyjna powodująca przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji nie może być podjęta w sytuacjach innych niż te, które zostały określone w art. 138 § 2 k.p.a. Żadne inne wady postępowania, ani wady decyzji podjętej w I instancji nie dają organowi odwoławczemu podstaw do wydania decyzji kasacyjnej, bowiem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 k.p.a. (wyrok NSA z 25 maja 1983 r. II SA 403/83 - ONSA 1983/1/38, wyrok NSA z 29 kwietnia 1998 r. I SA/Łd 166/97 – niepubl.)”.

Decyzję kasacyjną organ odwoławczy może zatem podjąć w sytuacji, gdy organ I instancji w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego albo przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie jest wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy i jednocześnie brak jest podstaw do zastosowania przez organ odwoławczy przepisu art. 136 kpa. tj. przeprowadzenia przez ten organ uzupełniającego postępowania dowodowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów nie znalazło również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania I instancji w całości albo w części (art. 138 § 1 pkt. 2 kpa). Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 kpa).

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym.

Odnosząc się zaś do zarzutów odwołania wskazać przyjdzie, że Kolegium nie dopatrzyło się naruszeń podnoszonych przez stronę. Kolegium stwierdziło, że uzasadnienie decyzji organu I instancji w pełni realizuje dyspozycję art. 107 § 3 kpa, organ bowiem w oparciu o przepisy prawa i zgromadzony materiał dowodowy wywiódł i uzasadnił w sposób prawidłowy wydane rozstrzygnięcie. Pomimo, iż tok myślowy organu I instancji może wydawać się nie do końca jasny, to nie wpływa to na samo rozstrzygnięcie, które jest prawidłowe. Również ocena zgromadzonego materiału przez organ I instancji, zdaniem Kolegium, nie miała charakteru dowolnego, o czym świadczy przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji argumentacja. Nie można podzielić zarzutu braku zastosowania art 7a § 1 kpa, gdyż sprzeczność planowanego przedsięwzięcia z zapisami mpzp nie budzi wątpliwości. W sytuacji zatem, gdy plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, organ ma obowiązek,

wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko. Odnosząc się do wyводу dotyczącego braku zgodności mpzp z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radzionków, za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, (LEX nr 3580815) Kolegium wskazuje, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). (...) W tym kontekście podkreślić należy, że zgodność lokalizacji przedsięwzięcia, o której mowa w art. 80 ust. 2 u.i.o.ś. to zgodność z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a nie postanowieniami jakiegokolwiek innego aktu z zakresu kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. Powyższe oznacza, że sprzeczność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie może stanowić podstawy do odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia.” I odwrotnie pozostawanie przedsięwzięcia w zgodzie z zapisami studium pozostaje bez wpływu na wydanie decyzji środowiskowej, gdyż nie jest to akt w oparciu, o który dokonuje się analizy zgodności lokalizacji przedsięwzięcia w myśl art. 80 ust. 2 ustawy. Kolegium przy tym nie odczytuje wyводу organu I instancji, iż strona uczestniczyła w pracach nad mpzp i miała wiedzę odnoszącą się do planowanych w nim zmian jako wotyku, lecz raczej jako spostrzeżenie, że strona miała zapewnione prawo do reagowania na wprowadzane zmiany i była ich świadoma. Przy tym Kolegium wyjaśnia, że orzekający w sprawie organ bierze pod uwagę przepisy mpzp obowiązujące w dacie orzekania, zaś przepisy poprzednio obowiązujące tylko w sytuacji, gdyby przepisy szczególne tak stanowiły. W przedmiotowej sprawie obowiązujący na dzień orzekania mpzp tj. Uchwała Nr XXX/312/2021 Rady Miasta Radzionków z dnia 24.06.2021r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha (Dz. U. Woj. Śl. z 2021, Poz. 4710), takich przepisów szczególnych nie zawiera, zatem nie można stosować w sprawie przepisów poprzednio obowiązującego mpzp, zgodnie z którymi na moment składania wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, planowane przedsięwzięcie miało być zgodne. Odnosząc się zaś do istniejących (kontynuowanych) przedsięwzięć czy też rozbudowywanych na analizowanym terenie, Kolegium wyraziło już swoje stanowisko powyżej rozważając przepisy obowiązującego mpzp.

Kolegium informuje także, iż w myśl art. 40 § 1 kpa pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela - temu przedstawicielowi. Zgodnie z § 2 jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika. W przedmiotowej sprawie strona udzieliła pełnomocnictwa adwokatowi P. Danielowi Reck, który udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego m.in. adwokatowi P. Tomaszowi Kowolikowi. Strona nie dokonała wyboru, któremu pełnomocnikowi należy doręczyć decyzję. W tym przypadku zatem Kolegium dokonuje samodzielnego wyboru pełnomocnika i doręcza decyzję adwokatowi P. Tomaszowi Kowolikowi.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2023r., Poz. 1634 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia *wpisu stałego w wysokości: 200zł.*

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy - o oś w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

- 1/. Adwokat P. Tomasz Kowolik – pełnomocnik MGR Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach przy ul. Józefowskiej 46/4
Duraj Reck i Partnerzy Kancelaria Adwokacka
40-079 Katowice, ul. Gliwicka 5
- 2/. Gmina Radzionków, 41-922 Radzionków, ul. Męczenników 42
- 3/. Wójt Gminy Świerklaniec, 42-622 Świerklaniec, ul. Młyńska 3 wraz z aktami sprawy
- 4/. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2
- 5/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 6/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu, 41-902 Bytom, ul. Moniuszki 25 – do wiadomości
- 7/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, 44-100 Gliwice, ul. Sienkiewicza 2 – do wiadomości
- 8/. Aa – BE 10